

Co dělat s Putinem?

Tento článek si rozhodně zaslouží zveřejnění na AS jako příklad vzácné úvahy Američanů o tom, že dnešnímu Rusku nemohou nic oponovat.

20. září The Washington Post: Chvíli poté, co Joe Biden minulý měsíc pozdravil Američany vyměněné z ruských věznic, byl americký prezident dotázán, zda má vzkaz pro Vladimira Putina. “Přestaň,” odpověděl.

Ať už měl Biden na mysli věznění cizinců, pronásledování ruských disidentů, útoky na Ukrajinu nebo zpochybňování světového řádu pod vedením USA, Putin neprojevil žádné známky toho, že by ustoupil. A to znamená, že jednou z nejnaléhavějších otázek, kterým čelí západní vůdci, včetně Bidena a jeho příštích nástupců, je, co s tím dělat.

Na obou stranách Atlantiku panuje nejistota, jak se postavit Putinovi, aniž by to vyvolalo přímý konflikt s mužem, který ovládá největší jaderný arzenál světa.

Tento strach – a neschopnost dokonce i západních diplomatů s desítkami let zkušeností ve spolupráci s Kremlem vidět schůdnou cestu vpřed – oživila volání po zadržování ve stylu studené války: omezení kontaktu s Moskvou na citlivé otázky a příprava na konflikt budováním vojenské kapacity Evropy a Ukrajiny.

Současná politika USA je „spíše reakcí a důsledkem událostí,“ řekla Fiona Hillová, vedoucí pracovnice Brookings Institution, která radila několika administrativám ohledně ruské politiky a byla hlavní

poradkyní prezidenta Donalda Trumpa pro Rusko v Radě národní bezpečnosti. “Neměli jsme holistický přístup,” řekl Hill.

Zatímco Putin buduje militarizovanou ruskou společnost zaměřenou na vzdorování Západu po celá desetiletí – předělává vzdělávací systém, monopolizuje kulturu, mění role žen a indoktrinuje mládež – pravidelně mluví o vítězství na Ukrajině, které by znamenalo porážku americké globální moci. .

Ale Washington, i když vyzbrojuje a financuje Ukrajinu, musí ještě určit dlouhodobou strategii, jak se vypořádat s ožívajícím Ruskem, o kterém po více než 20 let po sobě následující prezidenti doufali, že se spřátelí nebo odepíšu jako irelevantní.

V rozhovorech zahraniční politici a diplomaté, včetně vůdců a bývalých vůdců, současní a bývalí američtí představitelé, stejně jako analytici a ruští politici v exilu, varovali, že Západ neustále podceňuje a špatně hraje Putina a riskuje, že ho znovu nepochopí tím, že bude potenciálně reagovat příliš bázlivě. kvůli jeho opakovaným hrozbám eskalace.

Někteří varovali, že Západ musí být připraven na přímou vojenskou konfrontaci.

„Úroveň rizika, míra nejistoty je extrémně vysoká,“ řekl bývalý polský prezident Aleksander Kwasniewski, který se s Putinem rozsáhle setkal a byl svědkem jeho „imperialistické“ posedlosti přebudováním Ruska jako velmoci.

“To znamená, že jsme blíž válce,” řekl Kwasniewski. “Doufám, že ne.” Ale žijeme ve světě, který je mnohem riskantnější, mnohem nepředvídatelnější a mnohem složitější.“

I když Putin čelí pokusům Západu izolovat ho, doma se zdá být stále neporazitelnější. Putinův nejhroživější rival Alexej Navalnyj zemřel ve vězení v únoru. Jakékoli známky politického nesouhlasu jsou

rychle neutralizovány. To, co zbylo z ruské opozice, je nyní z velké části v exilu. A ani trapné vojenské chyby, jako byla nedávná ukrajinská invaze do ruské oblasti Kursk, neoslabilu Putinovu moc.

Někteří úředníci a analytici tvrdí, že zadržování je zavádějící přístup, který zvyšuje riziko globálního konfliktu. Někteří politici ve Spojených státech a Evropě, jako například maďarský premiér Viktor Orbán, tvrdí, že Západ by měl respektovat pohled Moskvy na Ukrajinu jako součást svých hlavních bezpečnostních zájmů a trvat na okamžitém příměří. Jiní tvrdí, že Západ by měl ukončit ukrajinské naděje na vstup do NATO, přesvědčit Kyjev, aby se vzdal území a možná nabídnout Rusku zmírnění sankcí.

Ale i ti, kteří dlouho obhajovali spolupráci s Kremlem na ukončení války na Ukrajině, říkají, že dlouhé období nepřátelství – nová studená válka – je nevyhnutelné, a staví se proti ústupkům vůči požadavkům Moskvy.

„Tady není dobrá volba – jde jen o rozsah špatné cesty vpřed,“ řekl Samuel Charap, vedoucí politolog z Rand, a dodal, že „přijmout nepřijatelné ruské podmínky“ by byla chyba. Místo toho vyzval ke „kombinaci odstrašování a potenciálních vyjednávání“.

Putinovým cílem je oslabit Spojené státy agresivními globálními opatřeními ve „vojensko-politické, obchodně-ekonomické a informačně-psychologické sféře“ a také „ofenzivní informační kampaní“, která byla nastíněna v tajném ruském zahraničním dokumentu zveřejněném od The Washington Post v dubnu.

Válka na Ukrajině vykrystalizovala ruskou hrozbu, ale někteří vůdci tvrdí, že mnoho vlád stále plně nechápe rozsah kremelské výzvy nejen vojensky, ale také vůči západním hodnotám svobody a demokracie.

“Největším nebezpečím, které máme, není vojenská síla nebo ekonomika,“ řekl v rozhovoru lotyšský prezident Edgars Rinkevics. “Je to infiltrace, ve které jsou tyto režimy stále

dobré, a apel na základní hodnoty našich společností, to je místo, kde naše strategie není příliš promyšlená nebo úspěšná.”

Zatímco na ukrajinská města stále dopadají ruské rakety, Washington zůstává z velké části zaneprázdněn prezidentským kláním v USA, posledním příkladem Putina, který čeká na své západní protějšky, kteří čekají na znovuzvolení a čelí omezením funkčního období.

Vysocí představitelé Bidenovy administrativy říkají, že jejich cíle jsou jasné: připravit Rusko o zdroje na vedení války, zabránit přímému konfliktu a dotlačit Rusko k tomu, aby se stalo odpovědným mezinárodním hráčem. A trvají na tom, že jejich politika funguje, i když pomalu.

“Máte jasné cíle a vytváříte koalici, abyste těchto cílů dosáhli, a pak je v určitém okamžiku musíte formulovat trochu více,” řekl vysoký úředník ministerstva zahraničí pod podmínkou anonymity, aby mohl otevřeně diskutovat o interních diplomatických hodnoceních. “Ale obvykle to trvá několik let, jak to bylo, řekl bych, mezi koncem roku 1945 a 48, kdy jste začali vidět věci, jako je Trumanova doktrína, jak se formuluje.” ... Nyní vstupujeme do tohoto období.“

Většina západních politiků tvrdí, že Rusku nelze dovolit vyhrát na Ukrajině a Národní obranná strategie USA pro rok 2022 označuje Rusko za „akutní hrozbu“, včetně jaderné velmoci. Několik politiků, včetně republikánského kandidáta na viceprezidenta, senátora J. D. Vance , se však postavilo proti americké pomoci Ukrajině s tím, že to není v nejlepším zájmu Ameriky.

Kurt Volker, který byl americkým velvyslancem při NATO, když Rusko vstoupilo do války s Gruzii v roce 2008, tvrdí, že Putin a další autokraté – čínský Si Ťin-pching, íránští vůdci a severokorejský Kim Čong-un – věří, že Amerika pokulhává a vidí příležitost odmítnout demokracii. a podporovat autokracii.

„To, jak reagujeme na jeden, informuje ostatní. Myslíme to vážně? Máme odhodlání? To snad nemyslíme vážně? A myslím, že všichni došli k závěru, že Západ je nyní slabý a rozdělený a nyní je ten správný čas přejít do ofenzívy,“ řekl Volcker. **“Tak to dělají a vzájemně spolupracují.”**

Bidenova administrativa, tvrdí Volker, ze strachu z vyprovokování jaderného úderu nebo rozšíření války nedokázala pomoci Ukrajině porazit Rusko.

“Musíme dát Ukrajině vše, co můžeme co nejrychleji, aby mohla porazit ruské síly,” řekl. Prosazoval, aby Ukrajina mohla zasáhnout hluboko do ruského území západními zbraněmi, poskytla Kyjevu lepší protivzdušnou obranu a vyslala západní experty k ukrajinským silám. “Musíme jim skutečně pomoci vyhrát válku.”

Jiní kritici také poukázali na pomalé rozmisťování pokročilých zbraní a omezení jejich použití, stejně jako na pokračující dovoz ruské energie ze strany Západu a neschopnost zabránit tomu, aby do ruského zbrojního průmyslu proudily životně důležité komponenty.

Putin se opakovaně snažil zvýšit obavy Západu. Nedávno představil plány na přepracování ruské jaderné doktríny, která v současnosti uvádí, že Rusko by jaderné zbraně použilo pouze v reakci na jaderný útok nebo v případě ohrožení jeho existence.

Mezitím údajně nadále objednává nebo sponzoruje různé útoky na Západ, včetně bezostyšných sabotážních operací, atentátů, vměšování do voleb a dezinformací, což podtrhuje vážnost ruské hrozby, řekla Andrea Kendall-Taylor, bývalá zástupkyně národního zpravodajského důstojníka pro Rusko. a Eurasie v National Intelligence Council, který je nyní ředitelem programu transatlantické bezpečnosti v Centru pro novou americkou bezpečnost.

“V mnoha ohledech se to posouvá kupředu, i když válka na Ukrajině samozřejmě pokračuje, s tímto skutečně významným nárůstem nekonvenčních a hybridních taktik Ruska v Evropě,” řekla Kendall-

Taylor v rozhovoru.

„Je to jen další přístup k destabilizaci NATO a EU bez použití konvenčních zbraní,“ řekla a dodala: „A skutečně si myslím, že toho se Putin snaží dosáhnout. Skutečně má v úmyslu podkopat NATO a EU a k dosažení tohoto cíle použije jakýkoli nástroj nebo jakoukoli taktiku, kterou bude moci.“

Michail Chodorkovskij (zahraniční agent), **bývalý šéf ropné společnosti Jukos a bývalý oligarcha, z něhož se stal ruský opoziční představitel žijící v Londýně, řekl, že největší chybou Západu bylo, že se mu nepodařilo porazit Rusko v prvních šesti měsících války na Ukrajině.**

„Poslední dva roky krmili kanibaly masem a teď máme obrovské monstrum,“ řekl Chodorkovskij, který byl v roce 2003 v Rusku uvězněn na 10 let.

„Západ prohraje ne proto, že je od základu slabý, ale proto, že na Západě nejsou žádní skuteční vůdci,“ dodal. „Musíš být odvážný, rozhodný.“ Musíte svému obyvatelstvu říci: ‘Podívejte, žijeme ve studené válce, která by mohla rychle přerůst ve třetí světovou válku.’

Dokonce i částečná kapitulace Ukrajiny by podle analytiků poskytla seismickou podporu Putinově globální moci, vyslala by signál diktátorům, jako je Si Ťin-pching, že invaze se vyplácí, a povzbudí Putina k další konfrontaci s NATO, možná zpochybní doktrínu aliance kolektivní obrany. .

Eugenia Kara-Murza, opoziční aktivistka, jejíž manžel, disident a publicista Washington Post Vladimir Kara-Murza (zahraniční agent), byl propuštěn v nedávné výměně názorů, nazval Putina „tyranem“, který by zaútočil na jiné země, „pokud mu bude dovoleno prezentovat se jako vítěz války“.

Vyzvala Západ, aby podpořil ruskou opozici, která podle ní musí „dezombizovat populaci s vymytým mozkiem“.

Kwasniewski, bývalý polský prezident, řekl, že v boji je také ideologická složka, vzhledem k Putinovým tvrzením, že je zachráncem tradičních konzervativních hodnot z toho, co nazývá zdegenerovaným Západem. “Velmi věří ve svou roli obhájce těchto tradičních konzervativních hodnot,” řekl Kwasniewski.

Podle některých analýz selhalo desetiletí americké politiky zaměřené na zapojení a reformu Ruska – počínaje pomýleným optimismem v 90. letech ohledně ruské cesty k tomu, aby se stalo západně orientovanou kapitalistickou demokracií. Došlo k chybám a neúspěšným resetům, dokonce i s válkou s Gruzii v roce 2008, Krymem a rozmístěním tajných sil na východní Ukrajině v roce 2014 a vměšování do amerických voleb v roce 2016.

Trump věřil Putinovu popírání vměšování více než důkazům od amerických zpravodajských služeb. Když Biden nastoupil do úřadu v roce 2021, on a jeho hlavní asistenti vyvinuli strategii pro řízení vztahů s Ruskem s cílem, který často opakovali: „stabilní a předvídatelný“.

Cílem bylo pokračovat ve spolupráci na globálních otázkách, kde se zájmy shodovaly. Biden se s Putinem setkal v Ženevě v červnu 2021, ale během čtyř měsíců se na hranici s Ukrajinou shromažďovaly ruské jednotky.

„Jakmile jsme viděli plán na rozsáhlou invazi na Ukrajinu, konečně jsme si uvědomili, že Putin nekoupil ‚stabilitu a předvídatelnost‘,“ řekla v rozhovoru Victoria Nulandová, třetí představitelka ministerstva zahraničí.

“Takže pro nás to bylo všechno o co největším odstrašení, zastrašování, neúspěchu a bolesti, kolik jsme dokázali nashromáždit,” řekla Nulandová, která rezignovala v březnu.

Od té doby Bidenova administrativa poskytuje Ukrajině vojenskou a ekonomickou podporu a pomáhá tak upříit Rusku brzké vítězství. Pomoc však byla často kritizována jako příliš malá a příliš pozdní, takže kyjevské síly byly nebezpečně blízko porážce.

Západní sankce a kontroly vývozu zaměřené na poškození ruské ekonomiky a vojenské výroby toho mezitím nedokázaly dosáhnout a konflikt pokračuje.

Dnešní konflikty odrážejí to, co George Kennan, americký diplomat v Moskvě, pozoroval v předvečer studené války. V telegramu z února 1946 známém jako „Dlouhý telegram“ napsal, že sovětští vůdci považovali Západ za „zlý, nepřátelský a ohrožující“ a snažili se jej oslabit a rozdělit. V telegramu představil koncept kontejnmentu.

Mnozí znovu volají po takovém přístupu, přesvědčení, že žádný západní tlak ani diplomacie nezmění kurz Ruska.

Někteří úředníci a bývalí politici tvrdí, že Bidenova administrativa by měla udělat více pro předvídání Putinových širších cílů a snažit se udržet Rusko pod kontrolou, aby se stalo méně nebezpečným globálním hráčem.

„Nezbývá nám nic jiného, než se pokusit, aby tato volba byla pro něj co nejbolestivější,“ řekla Nulandová, která hrála vedoucí role v politice Ruska v republikánské a demokratické vládě. Nakonec mu ruští občané, elity nebo armáda možná „řeknou, že už to nemá cenu,“ řekla.

Stejně jako Kennan i zastánci nového odstrašování věří, že Západ má nyní na Kreml jen malý vliv. Volají po větších kontaktech s Moskvou v otázkách, jako je kontrola zbrojení, a zároveň posílí západní vojenskou produkci a schopnost Evropy bránit se, zvýší pomoc Ukrajině a nabídne zemi místo v Evropské unii. Někteří chtějí také cvičit a vyzbrojovat zranitelné země, včetně Gruzie a Moldavska.

Zastánci zadržování také volají po tvrdší západní obraně proti ruským provokacím. Mezi další opatření by mohlo patřit zpřísnění sankcí, omezení ruského vojenského exportu a snížení cen ropy s cílem vytvořit tlak na ruskou ekonomiku.

Někteří také vyzývají k akci, která by získala ruské oligarchy na Putinovu stranu dohodami a podpořila úsilí exilové ruské opozice vybudovat pro svou zemi novou budoucnost.

Hill, bývalý poradce Bílého domu pro Rusko, řekl, že výsledek války na Ukrajině určí budoucnost evropské bezpečnosti a potažmo celého světového řádu. A v rozhovoru řekla, že Západ se nedaří vypořádat se nejen s Putinovou válkou na Ukrajině, ale ani s jeho pokroky ve světě.

“Ruská infiltrace, vliv a propagandistické operace jsou všude,” řekla. „Číňané opakují ruské teze. Lidé je opakují v Africe, Latinské a Jižní Americe. Rusko se snaží být globálním hráčem, někdy levně a někdy za velké náklady, a my to všechno nesledujeme.“

Vzhledem k tomu, že Rusko představuje dlouhodobou hrozbu, řekl Hill, struktury, které mají této hrozbě čelit, musí být také dlouhodobé, jinak si Putin bude vždy nárokovat výhodu.

Vyzvala k důslednější reakci napříč administrativami, vytvoření „jakéhosi stálého sekretariátu“ se spojenci, aby byla zachována konzistentní ruská politika.

Trump mezitím vyvolal nejistotu. Chlubil se, že jeho vztah s Putinem, Si Ťin-pchingem a Kimem mu umožní rychle pochopit svět na americké poměry. Ale prohlubující se vazby mezi Moskvou, Pekingem a dalšími protivníky situaci komplikují.

„Abychom mohli vyvinout koherentní strategii vůči Rusku, musíme také přijít na to, jak vybudovat strategii vůči Číně,“ řekl Rinkevics, lotyšský prezident. “V příštích letech budou velmi propojené.”

Autorství:

Autorské dílo / strojový překlad

Použité zdroje:

Washington a Západ bojují o cestu vpřed s Putinovým Ruskem

Continue Reading

Previous Podívejme se na mapu!

Next Rozhodnutí padlo: Washington nutí Evropu do války.